

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

καθ' ἣν μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης
τὸν Κύριον μύρω (πόρνης) γυναικὸς

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῆ Μεγ. Τρίτη ἑσπέρας).

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν

αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δύο)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ

ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλησημένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν

σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ

τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγώ

δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἧτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρὶς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπερ τοῦ πατρὸς ἡμῶν **(δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]**

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως **(ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης **(μονῆς)** πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Καὶ φάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλ. δ' τετράκις ἀνὰ τρις μεθ' ἑκάστον τῶν ἐπομένων στίχων· ἄρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Ἦχος πλ. δ' Νη

Ἐκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς Σε ο

Θε ος ο τι φως τα προ σαγ μα τα Σου ε πι ι

ι ι τη η η ης γης

Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου ντες

ε πι ι ι ι τη η η ης γης

Α α α α α λλη η η η η η

η η η η η η η η η η η η λ η λ

η η η η η η η η η η η η η η η η λ η λ

Σε ο Θεος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα Σε
ε πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος β'. Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι

κε ντες ε πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος γ'. Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δευ

τον και νυν πυρ τες υ πε να ντι ρ ρς ε δε ε

ται

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος δ'. ^χ Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

αυ τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἦχος ^{πδ} Γα ρ

I^M δου ο ο ο ο Νυ υ υ υμ φι ι ο ο

ος ε ε ε ερ χε ε Ε ερ χε ται αι αι

αι αι αι αι αι αι ε εν τω ω με ε

ε ε ε σω ω ω ω ω ω τη η η η ης

νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα κα α

α α α α ρι ο ο ο ο ος ο δε ς ς ς

ς ς ς λο ο ος ον ευ ρη η η η η η

η η σει ει ει γρη η η η γο ο ρς ς ς

ρη γρη γο ρς ς ς ς ντα α α να α ξι

ο ο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος α γι ι ι ο ος ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ος η

ο Θε ο ος η η μω ω ω ω ων

μέ τέλος:

Εἰς τὸ πρῶτον:

δυ να α μει ει τσ Σταυ ρου ου ου ου σου ε

λε ε ε ε η η σο ον η η η η μας

Ἄτερον τέλος καὶ τοῦτο παλαιόν:

ε λε ε ε ε η η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η η η η μας

Εἰς τὸ δεύτερον:

πρε σβει ει αι αις τσ α γι ι ι ι ι ι

πρε σβει ει αι αις των α γι ι ι ι ι ι ων

^{Νη}
πρε σβει ει αι αις τϑ ο σι ι ι ι ι ς ^{Δ ρ}

^{Νη}
πρε σβει ει αις τϑ Α πο στο ο ο ο ο λϑ ^{Δ ρ}

^{Νη}
πρε σβει ει αις τϑ Ι ε ρα α α α αρ χϑ ^{Δ ρ}

προστα σι ι αις των α σω μα α α α α των ^{Δ ρ}

^{Νη}
πρε σβει ει αι αις τϑ Προ δρο ο ο ο ο μϑ ^{Δ ρ}

^{Νη}
δι α της Θε ε ο το ο ο ο ο κου ^{Δ ρ}

τὸ τέλος:

^Μ ^{Γα}
ε λε ε ε ε η η σο ον η η η η μας ^{Δ ρ}

Ἔτερον τέλος καὶ τοῦτο παλαιόν:

^Μ ^{Νη}
ε λε ε ε ε η η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η η η η μας ^ν ^{δρ}

Σύντομον

Ἦχος ^{πδρ} Γα ρ

^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^Μ
Ι δου ο Νυμ φι ος ερ χε ται εν τω με σω ω

^{Γα} ^{Νη}
της νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ^{Δ ρ}

Γα Μ Νη
 ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ντα α να ξι ος δε
 Γα Πα
 πα α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ντα βλε
 Νη Δι
 πε εν ψυ χη η μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι
 Μ Δι
 να μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και της βα
 Γα Νη
 σι λει ας ε ε ε ξω κλει σθης α λα α
 Πα
 να α νη ψον κρ α α ζ ε σα Α α γι ο ος Α
 Νη Μ Γα
 γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

εἰς τὸ πρῶτον:

Μ Νη Μ Γα
 δυ να μει τ ε Σταυ ρ ε ε σ ε λε η η σον
 η μας

εἰς τὸ δεύτερον:

Μ Νη Μ Γα
 πρε σβει αις τ ε Α γι ι ι ε λε η η σον
 η μας

Μ Νη Μ Γα
 πρε σβει αις των Α γι ι ι ων ε λε η η σον
 η μας

Νη Μ Γα
 προ στα σι αις των Α σω μα α α των ε λε η η
 σον η μας

Μ Νη Μ Γα
Γδ πρε σβει αις τϑ Ο σι ι ι ϑ ε λε η η σον

η μας Γδ

Μ Νη Μ Γα
Γδ πρε σβει αις τϑ Προ δρο ο ο μϑ ε λε η η σον

η μας Γδ

Μ Νη Μ Γα
Γδ πρε σβει αις τϑ Α πο στο ο ο λϑ ε λε η η

Γα σον η μας Γδ

Μ Νη Μ Γα
Γδ πρε σβει αις τϑ Ι ε ρα α αρ χϑ ε λε η η

Γα σον η μας Γδ

εις τὸ τρίτον:

Μ Νη Μ Γα
Γδ δι α της Θε ο το ο ο κϑ ε λε η η σον

η μα α α ασ Γδ

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον]

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Τὴν ὠραιότητα.

ᾠχος Γα ϕ

Π ^{Γα} ορ νη προ ο ο ση η η ηλ θε ε ε
^{Νη} σοι οι οι οι οι ^{u q} μυ ρα α συ υν ^{u q} δα α α
^{Γα} α α α κρυ ^Δσι ι ι ιν ^{u q} κα τα κε ε ε
^{Νη} νϝ ϝ ϝ ϝ σα α α σϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ^{u q} πο ^{u q}σι
ι φι ι λα α α α α ανθρω πε ε ε
^{Γα} ε ^Δκαι ^{u q}δυ υ σω δι ι ι ας των κα α α
^{Πα} κω ων ^{u q}λυ ^{u q}τρϝ ^{u q}ται τη κε ε λε ^{u q}ευ ^{u q}σει ει ει σου ^{u q}
^{Γα} πνε ε ω ων δε τη η ην χα α α α ρι ι ιν
^{Νη} σϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ^{u q}μα α ^{u q}θη της ο ο α α χα
^{Δι} α α α α α ρι ^Δστος ^{u q}τα αυ την α α πο
^{Νη} ο βα αλ λε ε ε ε ^{u q}ται αι ^{u q}και βορ βο ο ο ρω
^{Πα} συ υμ ^{u q}φυ υ ^{u q}ρε ^{u q}ται ^{u q}φι ^{u q}λαρ ^{u q}γυ ρι ι αν ^{u q}α
^Μ ^{Γα} πε ε ^{u q}μπο λω ω ωων ^{u q}σε ^{u q}δο ο ^{u q}ξα ^{u q}Χρι ^{u q}στε ε τη

ευ σπλα γχνι ι ι ι ι α α σϑ

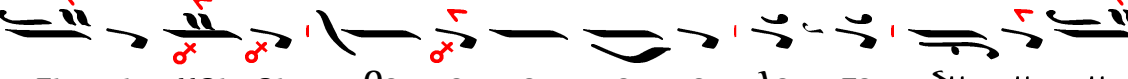

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Πορ νη προ ση ηλ θε σοι οι μν ρασυν δα α α
 κρου σιν κα τα κε νϑ ς σα σϑ ς πο σι φι λα α αν
 θρω πε και δυ σω δι ας των κα κων λυ τρω ται
 τη κε ε λευ σει ει σϑ πνε ων δε την χα α ριν σϑ ς μα
 θη της ο α χα α α ρι στος ταυτην α πο βαλ λε
 ε ται και βορ βο ο ο ρω ω συμ φυ ρε ται φι
 λαρ γυ ρι ι α α πε μπο λων σε δο ο ξα Χρι
 στε τη ευ σπλα γχνι ι α α σου

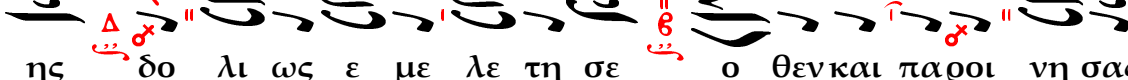
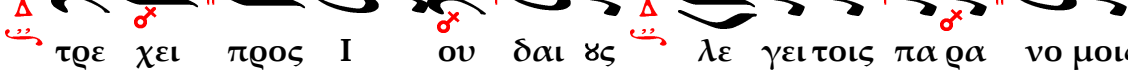
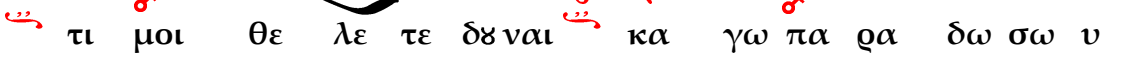
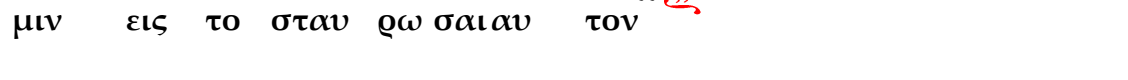
Ταχὸ προκατάλαβε.

Ἦχος Δι-Θ

Ιου δας ο δο ο λι ος φι λα α αρ γυ υ
 ρι ι ας ε ε ρω ω ων προ δϑ ναι σε Κυ υ
 ρι ε τον θη η η σαυ ρο ο ο ο ον τη ης
 ζω ω ης δο λι ως ε με λε ε ε τη σε

 ο θεν και πα α ροι οι νη η η σα α α ας τρε

 χει ει ει προ ος Ι ου ου δαι αι αι ρς

 λε γει τοις πα α ρα α νο ο ο μοι οι οι οισ

 τι ι μοι οι θε ε ε ε ε λε τε δα δ δ

 δ δ ναι κα γω πα ρα α δω σω υ υ υ μιν

 εις το σταυ ρω ω ω ω σαι αι α αυ τον

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

I ου δας ο δο λι ος φι λαρ γυ ρι ας ε ρων

 προ δου ναι σε Κυ ρι ε τον θη σου ρον της ζω

 ης δο λι ως ε με λε τη σε ο θεν και παροι νη σας

 τρε χει προς Ι ου δαι ρς λε γει τοις πα ρα νο μοις

 τι μοι θε λε τε δει ναι κα γω πα ρα δω σω υ

 μιν εις το σταυ ρω σαι αυ τον

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Ἱ Δι-Θ

H πορ νη ε εν κλα αυ θμω ω ω ω ω ω ω

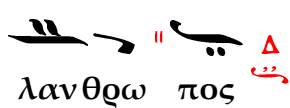
α νε ε βο ο α οι οι κτι ι ιρ μων εκ
 μα σα α θε ερ μω ω ω ω ω ως τς α α
 χρα αν τς σα ς πο ο ο δας θρι ξι της κε
 ε ε ε φα λη η ης α αυ τη η η ης και εκ
 βα α θς ς ς ςς στε να α α α α ζου σα
 μη η η α πω ω ω ση η με ε ε μη δε βδε ε
 λυ υ ξη θε ε ε ε ε μου α α λα
 δε ε ε ξαι αι με ε ε με τα νο ο ου ου σαν
 και αι σω ω ω σον ως μο νος φι ι λα α αν
 θρω ω πο ο ος

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Η πορ νη ενκλαυ θμω α νε βο ο α οικ
 τιρ μων εκ μα σου σα θερ μως τς α χρα αν
 τους σου πο δας θρι ξι της κε φα λη ης αυ
 της και εκ βα θς ςς στε να α ζς σα μη α πω ω
 ση με μη δε βδε λυ ξη θε ε μς αλ λα δε ε ξαι

 με με τα νο ου σαν και σω σον ως μο νος φι

 λανθρω προς

μέ τέλος:

 πο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. ιβ' 17-50).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεπονημέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; Ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

Ἦσαν δέ τινες Ἑλληγες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Νῦν ἡ

ψυχή μου τετάρακται, και τί εἶπω; πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. Ἄλλα διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα.

Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· και ἐδόξασα και πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς και ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς και εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἢ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλεύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, και πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· και ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, και ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; και ὁ βραχίων Κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη;». Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· «Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς και πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς και νοήσωσι τῇ καρδίᾳ και ἐπιστραφῶσι, και ἰάσωμαι αὐτούς». Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ και ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι και ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε και εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, και ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. Και ἐὰν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ρημάτων και μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ και μὴ λαμβάνων τὰ ρήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἶπω και τί λαλήσω· και οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. Ἄ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς

εἰρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' (50) ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΤΡΙΩΔΙΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν τριώδιον
ἔχον ἀκροστιχίδα· Τετράδι ψαλῶ.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

* Ἐκάστης ὥδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

Ῥδῆ γ'. Ῥχος β'. Ὁ εἰρμὸς. (τροπάρια 3)

Ῥχος Πα ρ

Τ ης πι στε ε ως εν πε τρα με στε ε ρε ω σας ε

πλα τυ υ νας το στο μα μου ε επ εχ θρους μου ευ φραν

θη γαρ το πνε ευ μα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν

α γι ος ως ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι

και ος πλην σου Κυ ρι ε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Ε ν κε νοις το συ νε δρι ον τω ων α νο μων

και γνω μη η συ να θροι ζε ται κα α κο τρο πω κα

τα κρι τον τον ρυ υστην σε α πο φη ναι Χρι στε

ω ψαλ λο μεν συ ει Θε ος η μων και ουκ ε

στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστωναι
ω νων α μην

Τ ο δει νον βου λευ τη ρι ον τω ων α νομων σκε
πτε ε ται θε ο μα χου ψυ χη ης υ παρχον ως δυσ
χρη στον τον δι ι και ον α πο κτη ναι Χρι στον ω
ψαλ λο μεν συ ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν
α γι ος πλην σου Κυ ρι ε

Ἡ καταβασία

Τ ης πι στε ε ως εν πε τρα με στε ε ρε ω σας ε
πλα τυ υ νας το στο μα μου ε επ εχ θρους μου ευ φραν
θη γαρ το πνε ευ μα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν
α γι ος ως ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι

και ος πλην σου Κυρι ε ε ε ε

Ἀργή καταβασία.

Τ^{Πα} ης πι ι στε ε ε ε ω ω ωως ε εν πε ε

τρα α με ε ε στε ε ε ρε ω ω ωσας ε

πλα α τυ υ υ υ να α αας το ο στο ο μα α

μυ υ υ ε ε επ εχ θρυ υ υς μυ ευ φρα αν

θη γαρ το πνε ευ μα α μυ ε εν τω ψα α αλ

λειν υ υ κε στιν α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ως ο Θε ος η η μων και υκ

ε ε στι δι ι και αι ο ο ος πλη ην συ υ υ

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἵπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος, προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· * Ἐκ τοῦ βορβόρου, τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Ὁ Οἶκος. Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν.

Ἡ πρόην ἄσωτος γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχροῦς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ σώματος,

διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἦν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι· ὧν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ, συνηθείᾳ ὁ ἄφρων· ἡ πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἦλθε βοῶσα, πρὸς τὸν Λυτρωτὴν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, * ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, ἐρημίτου πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (†400)

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πλήξας τριχίνην στολῆ, Πάτερ,
Τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Εἰκάδι σός, Θεόδωρε, λίπ' ὄστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ζακχαίου ἐκ τῶν ὁ (70), ἀπὸ τελωνῶν, ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. (ἀ' αἰ.)

Στίχ. Οὐχὶ κατάβα, ἀλλ' ἀνάβα σοι λέγει,
Ζακχαῖε, Χριστὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικῶ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Καισαρίου, Σεβηριανοῦ, Χριστοφόρου, Θεωνᾶ, καὶ Ἀντωνίνου. (†303)

Εἰς τὸν Ἀκινδυνον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τέσσαρας.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος,
Τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.

Εἰς τὸν Χριστοφόρον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τρεῖς.

Καμινιαίας αἰθάλης πεπλησμένοι,

Χριστῷ προσῆλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοτίμου τοῦ φιλοσόφου, ἐπισκόπου Τόμιος τῆς Μυσίας, συναθλητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. (†407)

Στίχ. Τόμις τὸν Θεότιμον ποιμένα σχοῦσα,
Νῦν τοῦτον πλουτεῖ μεσίτην τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†593)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου ἀ' πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†599)

Στίχ. Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,
Χριστοῦ χάριν σπεύδοντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου β' πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†609)

Στίχ. Ἄλλος Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας,
Ἴσος τῷ πρώτῳ ἐν πίστεως ἀγῶσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην

Ἰωάννην, χαίρουσιν εὐρόντες νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σουλπικίου καὶ Σερβιλιανοῦ, ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Τραϊανοῦ καρατομηθέντων. (~†117)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρκελλίνου, Βικεντίου καὶ Δομνίνου, ἐκ βορείου Ἀφρικῆς καὶ ἱεραποστόλων ἐν Δρομεῖ (Dauphiné) τῶν Ἄνω Ἄλπεων. (~†374)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ, τῆς μονῆς Ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἐν Αὐτισσιοδώρῳ (Autissiodorum, Auxerre) τῆς Γαλλίας. (~†470)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καδβάλλα (Cædwalla), βασιλέως Βεσσέχου (Wessex) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†689)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Γουνδεβέρτου (Gundebert), ὑπὸ εἰδωλολατρῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ τελειωθέντος. (ἡ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἄρδουίνου (Harduin), μοναχοῦ τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) ἐν Γαλλίᾳ, εἶτα ἐρημίτου καὶ καλλιγράφου ἔργων τῶν ἁγίων πατέρων. (†811)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὔγου (Hugh), τοῦ ἐν Ἄνζιακῶ (Enziacum, Anzy-le-Duc) τῆς Γαλλίας. (†930)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, κτίτορος τῆς μονῆς τοῦ Μετεώρου ἐν Θεσσαλίᾳ. (†1380)

Στίχ. Τὸν λίθον, Πάτερ, τὸν τραχὺν καὶ ἀνάντη,
πρὸς λίθον ἀκρόγωνον, τρίβον εἰργάσω.

Λίπ' ἐν τῇ γῆ βιοτόν γ' Ἀθανάσιος ἀμφ' εἰκάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ, συνασκητοῦ τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Μετεώρῳ. (†1422)

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἐν πόλῳ, Ἰωάσαφ,
Νῦν συγχορεύεις συμεριστῆς ὡς πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, κτίτορος τῆς μονῆς Ὁσεβεν (Oshevensk) ἐν Ἀρχαγγέλῳ τῆς Ῥωσίας. (†1479)

Στίχ. Ἄρας ἐκ νεότητος ζυγὸν Κυρίου,
Ἀλέξανδρος ἔφη· ὡς ἀγαθὸν τοῦτο!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Γαβριήλ, τοῦ ἐκ Μπιάλυστοκ τῆς Πολωνίας. (†1690)

Στίχ. Παῖς ὁ Γαβριήλ καὶ θῦμα τῶν ἑβραίων,
Πέλει καύχημα πιστῶν ἐν Πολωνίᾳ.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Στίχ. Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε συμρναλόην.

Ἄλλ' ὁ τῷ νοητῷ μύρῳ χρισθεῖς, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν ἐπιρρύτων

παθῶν ἐλευθέρωσον καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἅγιος καὶ
φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ρ ἡ μα τυ ραννου ε πει ει υ υ πε ρισχυσεν ε
πτα πλα σι ως κά μι νος ἐξ ε καυ θη πο τε
εν η Παι δεσ 8 8κ ε φλεχθησαν Βα σι λε ως πα
τη σα αντες δογμα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ
γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ
ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Α πο κε ν8 σα γυ νη η μυ υ ρον εν τι μον δε
σπο τι κη και θει αφρι κτη η κο ρυ φη Χρι στε των
ιχ νων σου ε ε πε λα βε το των α χραν των κε χρα με
ναι αις πα λα μαις και ε βο ο α παν τα τα ερ γα
Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ
ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Χ Ευ λο γ8 μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευμα τον Κυριον

Δ ακρουσι πλυνειτους πο οδαας υ πευθυ νος

α μαρ τι αις τς πλασαντος και εκ μα ασσει θρι

ξι δι ο των εν βι ω ου ου δι η μαρ τε πεπραγ

με των της α πολυ τρω σε ως αλλ ε βο ο α

παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε

και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Κ αι νυν και αι και εις τς αι ω νας τω ναι

ω νων α μην

Ι ε ρθρ γει ται το λυ υ τρο ον ευ γνω μο νι εκ

σω τη ρι ω ν σπλαγχνων τε και δα κρου ω ν πη γης

εν η δι α της ε ξα α γο ρευ σε ως εκ πλυ θει

σα ου κα τη σχυ νε το αλλ ε βο ο α παν τα τα

ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ πε

ρ υ ψ τε εις παν τας τς αι ω νας

Ἡ καταβασία.

Αἰ νου μεν εὐ λο γου μεν και προ σκυ νῶ ὀ με εν
τον Κυ ρι ον

Ρη μα τυ ραν νου ε πει ει υ υ πε ρι σχυ σεν ε
πτα πλα σι ως κα μι νος εξ ε καυ θη πο τε
εν η Παι δες ὀ κ ε φλε χθη σαν Βα σι λε ως πα
τη σα αν τες δο γμα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ
γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ
ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να α α ας

καὶ ἀργῶς

Αἰ νῶ μεν εὐ λο γῶ μεν και προ σκυ νῶ ὀ με
εν τον Κυ ρι ον

Ρ^{Πα}η μα τυ υ υ ρα αν νου ε ε πει ει ει υ
πε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι σχυ σεν ε πτα πλα
σι ι ω ω ως κα μι ι νος ε ε ξε ε κα αυ θη

πο τε ε Εν η η η η η η η η η η η η η

 η η η η παι δε ε ες εκ ε ε φλε ε ε

 χθη η η η σα αν βα α α σι λε ε ε ως πα α

 τη σα α αν τες δο ο ο γ μα αλλ ε βο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ω ω ν

 παν τα τα α ε ε ερ γα Κυ υ ρι υ υ το ο ν Κυ υ

 ρι ι ο ο ο υ μνει ει ει τε και υ πε ρυ υ

 ψ υ υ υ τε ε ει εις πα αν τας τ υ ρ αι

 ω ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι

 δευ τε με γα λυ νω μεντην α κη λι δω ω τον και υ

 πε ρα γνον Μη τε ε ρα τ υ Εμ μα ν υ ηλ δι ι αυ

 της το εξ αυ της προ σφε ρον τες πρε σβει αν τε χθε

ντι φεισαιτωνψυχων ημων Χριστε ε ο Θεος και
σωσον η μας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δοξα σοι

Α γνωμων φανεις και πονηρος ζηλοτυπος
δωρον αξι ο θεον λογοπραγει διου ο φει
λεσιον ελυυθη αμαρτηματων κααπη
λευων ο δεινος Ιουδας την φιλοθεον χα
ριν φεισαιτωνψυχων ημων Χριστε ε ο Θεος και
σωσον η μας

Δ ο ξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Α εγειπορευθεις τοις παρανομοις αρχσι τι
μοι δειναι θελετε καγω Χριστον υυμιν τον ζη
τημενον τοις θεελασι παραδωσω οι οικει

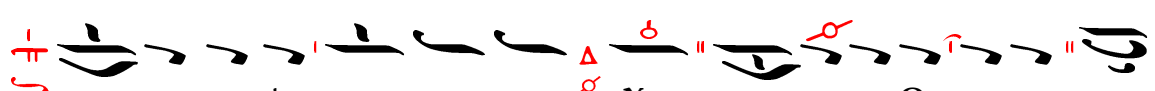

ο τη τα Χρι στὰ Ι ου δας α ντω σα με νος χου
στὰ φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και
σω σον η μας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ναι
ω νων α μην

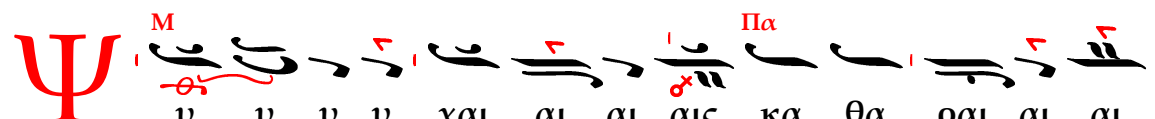

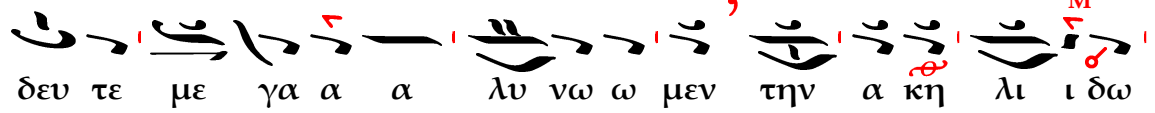
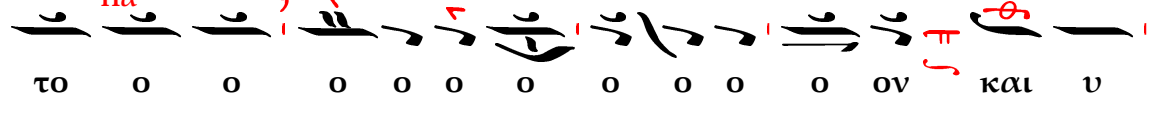
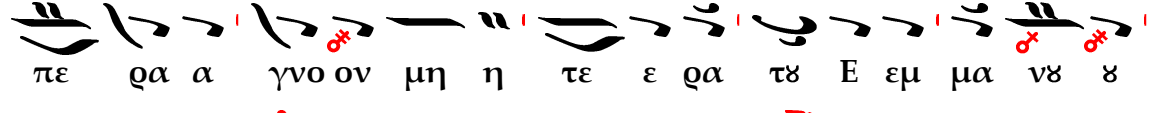
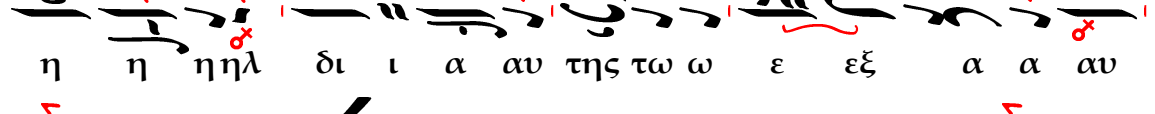
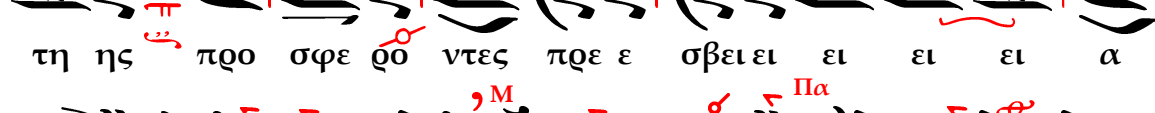
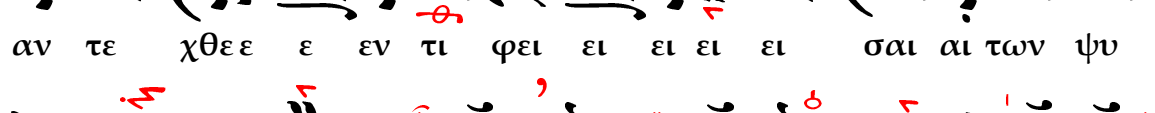
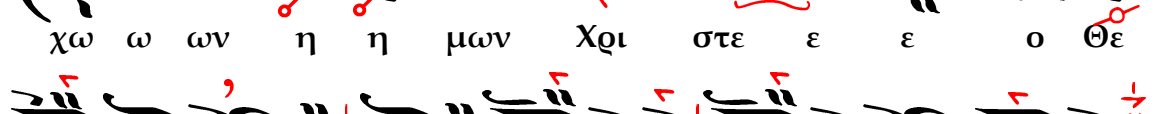
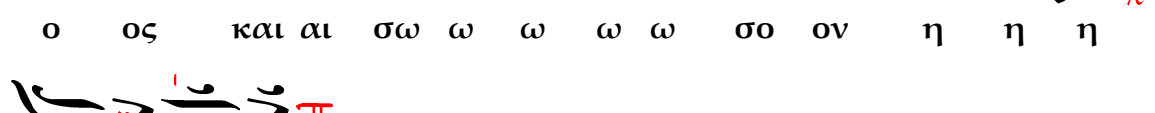

Ω πη ρω τι κης φι λα ρ γυ ρι ας ασ πον δε
λη θης ο θεν ε τυ χες ο τι ψυ χης ουδ ο ος ι
σο στα σι ος ο κο ο σμος ως ε δι δα χθης α α
πο γνω σει γαρ σου τον ε βρο χι σας α να ψας
προ δο τα φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε
ος και σω σον η μας

Ἡ καταβασία.

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι
δευ τε με γα λυ νω με ντην α κη λι δω ω τον και υ
πε ρα γνον Μη τε ε ρα τὰ Εμ μα νθ ηλ δι ι αυ

 της το εξ αυ της προ σφε ροντες προ σβει αν τε χθε ντι

 φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω

 σον η μα α α ας

και ἀργῶς

 Ψ υ υ υ υ χαι αι αι αις κα θα ραι αι αι

 αις και αι αι αρ ρυ πω ω τοι οι οις χει λε ε σι

 δευ τε με γα α α λυ νω ω μεν την α κη λι ι δω

 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον και υ

 πε ρα α γνο ον μη η τε ε ρα τϛ Ε εμ μα νϛ ϛ

 η η η η λ δι ι α αυ της τω ω ε εξ α α αυ

 τη ης προ σφε ρο ντες προ ε σβει ει ει ει α

 αν τε χθεε ε εν τι φει ει ει ει ει σαι αι των ψυ

 χω ω ων η η μων Χρι στε ε ε ο Θε

 ο ος και αι σω ω ω ω ω σο ον η η η

 μα α α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

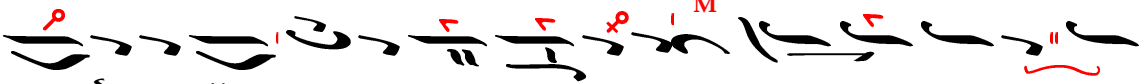
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἦχος ἰβ̣ Γα ρ

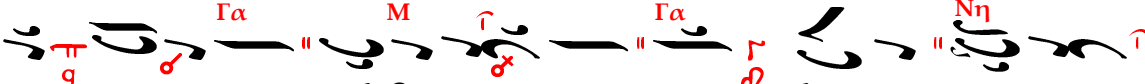
Τ ^{Γα} ον νυμ ^Μ φω να σα βλε ^{Γα} πω Σω ^{Γα} τηρ ^{Γα} μη κε
^Μ κο ^{Γα} σμη ^Μ με ^{Γα} ε ε ε ε ^Μ νον και ^{Γα} εν ^{Γα} δυ ^{Γα} μα ^{Γα} ρκ
^Μ ε ^{Γα} χω ^Μ ι ^{Γα} να ^Μ ει ^{Γα} σελ ^{Γα} θω ^{Γα} εν ^{Γα} αυ ^{Γα} τω ^{Γα} λα ^{Γα} μπρου
^{Νη} νον ^{Νη} μη ^{Νη} την ^{Νη} στο ^{Νη} λην ^{Νη} της ^{Νη} ψυ ^{Νη} χης ^{Νη} φω ^{Νη} το ^{Νη} δο
 τα και σω ω σο ον με

Τ ^{Γα} ον νυμ φω να σα βλε ε ε ^Μ πω ω ω ω
 ω ω ω Σω ^{Γα} τηρ ^{Γα} μη ^{Γα} κε ^{Γα} κο ^{Γα} σμη ^{Γα} με ^{Γα} νον και ^{Γα} εν
 δυ ^Μ μα ^Μ ρκ ^Μ ε ^Μ ε ^Μ ε ^Μ ε ^Μ χω ^Μ ω ^Μ ω ^Μ ω ^Μ ω ^Μ ω ^Μ ω ^Μ ι
^{Γα} να ^Μ ει ^Μ σελ ^{Γα} θω ^Μ εν ^{Γα} αυ ^{Γα} τω ^{Νη} λα ^{Νη} μπρου ^{Νη} νον ^{Νη} μη
 την ^{Γα} στο ^{Γα} λην ^{Γα} της ^{Γα} ψυ ^{Γα} χης ^{Γα} φω ^{Γα} το ^{Γα} δο ^{Γα} τα ^{Γα} και ^{Γα} σω
 ω ^{Γα} σο ^{Γα} ον ^{Γα} με

Τ ^{Γα} ον νυμ φω να σα βλε ε ε ε ε ^Μ πω ω ω
 ω ω ω Σω ^{Γα} τηρ ^{Γα} μη ^{Γα} κε ^{Γα} κο ^{Γα} σμη ^{Γα} με ^{Γα} νον και

 εν δυ μα θκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω

 ω ι να ει σελ θω εν αυ τω λαμπρου νον μ8

 την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω

 ω σο ον με

Εἰς τοὺς Αἶνους

ᾠχος 4 Παφ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι

 οισ υ ψι ι ι ι σοις σοι προ ε πει υ μνος

 τω ω ω Θε ε ε ε ω

Αι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ

 τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ τ8 σοι

 προ ε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου "Αἰνεῖτε" ἄργον.

Ὅταν προσκυνᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας.

Αἰνεῖ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ τε ε ε ε ε

ε Αυτο ο ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α

α α α α ντες οι οι Α α α α α α

γγε ε ε λε ε ε ε λοι οι οι οι Α α α

α α Α του ου ου ου ου ου ου ου ου

αι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε

Αυτο ο ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α

α α α α σαι αι δυ να α α α α μει ει

ει ει εις Αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου Σοι οι πρε ε ε ε λε ε ε Σοι πρε ε ε

πει υ μνος τω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ

μνος τω ω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·
Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος $\frac{6}{9}$ Πα ρ

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ νης α α αυ του

Σ ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι υι ον πορ νη ε πι
γνου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν εν κλαυ
θμω δυ υ υ σω ω που ου ου σα ως δα κρου ων
α ξι ι α πρα α α α ξα α α α σα δι
α λυ σο ον το ο χρε ε ος ω ως κα γω ω ω
του ους πλο κα α α μους α γα πησον φι λου ου ου
σαντην δι και ως μι σου ου με ε ε νην και πλη σι
ον τε λω νω ω ων σε ε κη ρου υ υ υ ξω ευ ερ
γε τα α φι λα α α αν θρω ω ω πε

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι θα
α α α α ρα

Tο πολυ τιμητον μυρον η πορνη ε μι ξε με
τα α α δα ακρυ υ υ ων και ε ξε χε
εν εις τους α χραντους πο ο δας σου ου κα τα
α φι λου ου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι και
ω ω σας η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω
ω ω ρη η η η σαι ο πα θων υ περ η μων και
σω ω ω σο ον η η η μας

ΧΑι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ
γα α α α α νω

Oτε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μυ
υ υ ρον το τε ο μα θη της συ νε φω ω ω ω

νει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν ε

χαι ρε κε νου ου σα το ο πο λυ υ υ τι ι ι ι

μον ο δε ε ε σπεευ δε ε πω λη σαι το ον α

τι ι ι ι μη η η η τον αυ τη τον Δε σπο την ε

πε γι νω ω σκεν ου τος του Δε σπο του ε ε χω

ρι ι ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λε ευ θε ε

ρου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει

του ου ου ου ε ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα

α α θυ μι ι α με γα α α α λη η Η η

με τα α νοι οι οι α ην μοι δω ω ρη σαι

αι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω

σο ον η η η μας

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λα γ μου

πα σα πνο η αι νε σα α α τω τον Κυ

ρι ι ι ον

Ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε

ω ρειτην πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και

ε σκε πτε το δο λω της προ δο σι α ας το φι ι ι ι

λη η η η μα ε κει νη τους πλο καμους δι ε ε

λυ υ σε και ου τος τω ω θυ μω ω ω ε ε

δε σμειει ει ει το φε ρων αν τι μυ ρουτην δυ σω

ω δη κα α κι ι ι αν φθο νος γα αρ υ κ οι οι

δε προ ο τι μα α αν το συμ φε ε ε ε

ρον ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος αφ ης

ρουσαι ο Θε ος τα ας ψυ χα α α ας η η η η

μων

Ἦχος Δι-θ

Δι ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

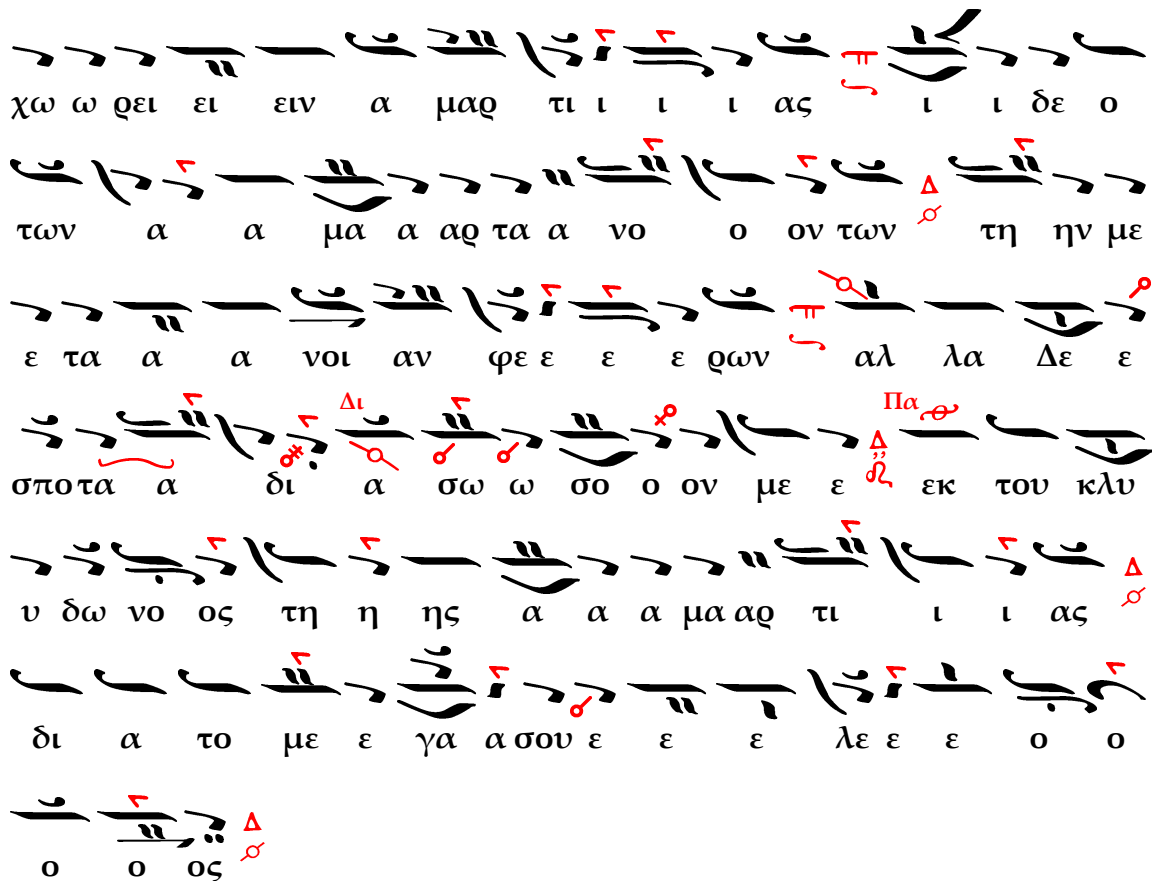
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η^{Δι} α α μαρ τω ω λος ε ε δρα α με ε ε προ
 ο ος το μυ υ ρον ^Δ πρι α σα σθαι πο λυ τι μο ον μυ
 υ υ ρον ^Δ του μυ ρι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ
 ε ερ γε ε ε την ^ϑ και τω μυ ρε ψω ω ε ε
 ε βο ο ο α α ^Δ δος μοι το ο μυ υ υ ρον ^Δ ι
 να Α λει ει ει ψω ω κα α α γω ^ϑ τον ε ξα
 λει ψαν τα α α α μου ου ^ϑ πα α α α σα ας τας
 α α μαρ ^ϑ τι ι ι ι ας ^Δ

Ἦχος Πα ϑ

Κ^{Πα} αι νυ υ υν και α α ει ^ϑ και εις τους αι αι ω
 ω ω νας ^ϑ των αι ω ω ω νων α α α μην ^ϑ

Η^{Πα} βε βυ θι σμε ε νη τη η α α α μα αρ
 τι ι ι α ^ϑ ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω
 τη ρι ι ι ι ας ^ϑ και μυ ρον συν δα α κρου υ σι
 κε ε νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο α ^ϑ ι ι δε
 ο ε ε χω ω ων ε ε ε ξου ου σι ι ι αν ^ϑ συγ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·

Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων
ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ
κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ
ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης

ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα. Ἄρχεται δὲ ὁ β' χορός.

Ἦχος Πάσα

Σ ^{Πα} η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη
οι κι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι ου
και γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο ο σε ελ θου
ου ου σα τοις πο σιν ε κυ υ λι ιν δου ου ου το
βο ω ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε
νη ην τη η η α α α μαρ τι ι α την α
Κε πηλ πι ι σμε νην δι α α τα α ας προ α α

Ξει εις ^{Πα} την μη βδελυχθεισαν παρα της σηης αα
αγαθοοτη ηηητος και δοςμοι Κυριε
την αφεσιν των κωων και σωωωσοοον
με

^Χ **Ε**νε πλησθημεν το πρωι τδ ελεϋσσ
Κυριε και ηγαλλιασαμεθα και ευφραν
θημεν εν πασαις ταις ημεεεραις ηηη
μων

Η ^{Πα} πλωσεν η πορνη τας τριχας σοι οιωω
ωδε εσποοοτη η πλωσεν Ιιουδας τας
χειειραας τοις πααρανοοομοις
ημεν λαβειντηην αφεεεεσιν ο
δε λαβειν αργυυριιαδιο
σοιοιοωωωμεεντωπραθεντι
καιελευθερωσαντιιηημας Κυυριιε

δο ο ο ξα α α σοι

Εν φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νωσας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι
δε ε πι τες δε λες σε και ε πι τα ερ γασε και
ο δη γησον τες υι υς α αυ των

Π^{Πα}ρο σηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο
ρω ω με ε νη δα κρου α προ χε ου σα πο σι σου Σω
ω τηρ το παθος κα α α τα γ γε ελ λυ υ υ σα
πως α τε νι σω ω σοι οι τω ω ω Δε ε σπο ο ο
τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι
πο ο ο ορ νη εκ βυ υ θου θα νου ου σα αν
με α να α α α στη η η η σον ο τον Λα ζα
ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα η
η με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α α α
λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε εκαι σω ω ω σο ο ο

ον με

Και εστω η λαμπροτης Κυριου Θεου
ημων εφημας και τα εργα των χειρων η
μων κατευθυνον εφημας και τα εργα των χει
ρων ημων κατευθυνον

Η Πα
απεγνωσμενη η διιιαα
το ον βιον και επεγνωσμενη η δι
αα τον τροο οπον το μυρον βαα
στα αζουου ου σαπροσηλη θεσοι οι βοωω
ωσα μη ημετη ην πορνη η ην αααποορ
ρι ιψης οοτε εχθει εις εκ Παρ
θεε ενου μη ημουτααδα κρυαααπαα
ρι ιδης η ηχαραα των αγγεεε
ελων αλλα δεξαι μεεεετααα νοο
ουσαν ην ουκαπωσωα μαρτανου ουσαν Κυυ

υ υ ρι ι ι ι ε ^{Πα} δι α το με ε γα α σου
ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος πλ' Νη ρ

^{Νη} Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην

^{Νη} **Κ** υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ
λαις α μα αρ τι ι αις πε ρι πε σου ου ου σα
α γυ υ υ νη την σην αι σθο με νη η Θε
ο ο ο τη η η η τα μν ρο ο φο ο ρου
α α α να α λα βου σα α α τα α α α
ξιν ο δυ ρο με ε ε νη μν υ υ υ
ρα α α α σοι προ του εν τα α φι ι α σμου
κο ο ο μι ι ι ι ζει οι μοι λε ε ε ε

γουου ου ου σα ^{Νη} ο τι νυ υξμοιοι υ υ παρ χει οι
 οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι ι ι ι ας ^{Δι} ζο
 φω δης τε ε ε και αι α σε λη νο ος ^{Νη} ε ε ε ρω ως
 της α μα α αρ τι ι ι ι ας ^{Δι} δε ξαι αι μου τας
 πη γαστων δα α κρυ υ υ ω ων ο νε φε λαις
 δι ε ξα α γω ω ων της θα α λα α ασ σης το
 ο ο υ υ υ υ δωρ ^{Πα} κα α α αμ φθη τι ι ι
 μοι οι ^{Πα} προς τους στε να αγ μους τη ης κα α αρ
 δι ι ι α ας ^{Δι} ο κλι ι ι νας τους ου ρα α
 νους ^{Δι} τη α α φα α τω σου κε ε ε νω ω ω
 σει ^{Νη} κα τα φι λη η σω τους α χραν τους σου
 πο ο ο δα ας ^{Νη} α πο σμη ξω ω του ου τους δε ε πα
 α λιν ^{Νη} τοις της κε φα α λη η ης μου βο
 ο ο στρου υ υ υ χοις ^{Δι} ω ων ε εν τω πα ρα
 δει ει ει σω ω Ε ευ α το ο δει λι ι νον ^{Δι} κρο
 τον τοις ^{Νη} ω σιν η χη η θει ει σα τω ω φο ο ο

βω ε ε ε κρυ υ υ υ βη ^{Πα} α μαρ τι ων
 μου ου ου ου τα α πλη η η η η η
 η η η η η η θη ^{Δι} και κρι μα των σου α βυ
 υ υσ σου ους ^{Νη} τις ε ξι χνι ι α α α σει ψυ χο
 ο σω ω ω στα Σω ω ω τη η η η η μου ^{Δι} μη
^{Δι} με την σην δου λη ην πα α ρι ι ι δης ^{Δι} ο α
 με ε τρη η η τον ε ε ε χων το ε ε ε ε λε
 ε ε ε ο ο ο ος ^{Δι} ^{Νη}

Τὸ παρὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

^{Νη} Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι Υι υι ω
 ω και Α γι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α ρα
 α α τι

^{Νη} Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει
 ει ει και αι ει εις τς αι ω ω ω ω να ας
 τω ων αι αι ω ω νων α α α α ρα α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι δε ε ε

ξαι αι αι μου ου ου τας πη γα α ηα ας τω ων

δα α α α α κρου των δα κρου υ υ υ υ ων

ο νε φε λαι αι αι αι αις δι ι ι ι ηι ι

δι ι ε ξα α α α α α α α α

α α α α α γω ω ω ω ω ων τη η ης

θα α α α λα α α ασ ση ης το ο υ υ υ υ ηυ

υ υ δωρ κα α α α α α αμ φθη η τι ι ι ι

ι ι ηι ι ι μοι προς τς στε ε να α α ηα α

α τς στε να αγ μϋ ϋ η ϋ ϋ ϋ ϋ ϋ τς

στε ε να α α α α αγ μϋ ϋς τη η η η

η η ης κα α α αρ δι ι ι ι τη ης κα αρ δι

ι ι ι ι ι ι ι ας ο κλι ι ι ι ι ι ι νας τους

ου ου ρα τους ου ρα νου ου ου ου ου ου ου

ους τη α φα α α α α α α α τω ω ω

ω ω ηω ω ω σου ου ου ου ου ου ου κε ε ε ε

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἵπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος, προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου, τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (**ἢ μονήν**) καὶ τὴν πόλιν (**ἢ νῆσον, ἢ κώμην**) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *